

คู่มือการขอรับบริการข้อมูลข่าวสาร ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กลุ่มงานเผยแพร่และอำนวยความสะดวก สำนักบริหารกลาง
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

คู่มือการขอรับบริการข้อมูลข่าวสาร ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กลุ่มงานเผยแพร่และอำนวยความสะดวก สำนักบริหารกลาง
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

- ความเป็นมา 5
- การให้บริการข้อมูลข่าวสารของ 6
“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กพร.”
- ผลการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร 12
ของราชการ พ.ศ. 2540 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ ปีงบประมาณ 2550
- สัทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการของประชาชน 14
- สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร 21
ของราชการ พ.ศ. 2540
- เอกสารอ้างอิง 32

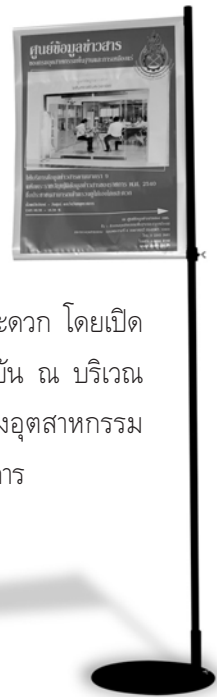
ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
Information center

ความเป็นมา

ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ และตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐโดยเรียกสถานที่จัดเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารว่า **ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร**

ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิบัติราชการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว จึงได้จัดตั้ง “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.” ขึ้น เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างสะดวก โดยเปิดให้บริการเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบัน ณ บริเวณชั้น 1 ตึกกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 ในวันและเวลาราชการ

การให้บริการข้อมูลข่าวสารของ

“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กพร.”

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) มีการดำเนินการปฏิบัติราชการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งนอกจากจะมีการจัดตั้ง “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.” แล้ว ยังมีการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ใน 3 รูปแบบ หรือ 3 วิธีการ ดังนี้

1. การนำข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่กฎหมายกำหนดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา 7 ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา คือ

- (1) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (2) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (3) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
- (4) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

- (5) ข้อมูลข่าวสารอื่นที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด

เพื่อความสะดวก ประชาชนที่สนใจสามารถขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 นี้ ได้ ณ “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.” ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

2. การจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ)

ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 9

ของกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ โดยข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องรวบรวมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ (public inspection) อย่างน้อยที่สุดตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่

- (1) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว
- (2) นโยบายและการตีความ
- (3) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่กำลังดำเนินการ
- (4) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน
- (5) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างถึงในราชกิจจานุเบกษา
- (6) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชน ในการจัดทำบริการสาธารณะ
- (7) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อ รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย
- (8) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด ได้แก่ ประกาศประกวดราคา ประกาศสอบราคา และสรุปผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างเป็นรายเดือน ทุกๆ เดือน

โดยประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 ดังกล่าว ได้ที่ “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.” ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค รวมทั้งสามารถขอสำเนา (right to copy) หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

3. การเปิดเผยหรือการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้กับประชาชนที่ขอข้อมูลข่าวสารเป็นพิเศษ

ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนตามที่ขอ โดยกำหนดเป็นหลักปฏิบัติว่า ถ้ามีผู้มาขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้

แบบคำขอข้อมูลข่าวสาร

เขียนที่.....
.....
.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง/อาชีพ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... มือถือ.....
มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการให้ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

()

แก่ผู้ขอในเวลาอันสมควร ซึ่งจะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนตามวิธีนี้ มีลักษณะเป็นการจัดข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ขอเป็นรายกรณี ซึ่งมีความแตกต่างกันขึ้นกับความต้องการของแต่ละคน จึงอาจถือได้ว่าเป็นการจัดข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนเป็นการเฉพาะราย

ประชาชนที่ต้องการขอข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ของกรมฯ นอกเหนือจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 และมาตรา 9 สามารถยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเป็นการเฉพาะรายได้ ณ “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.” ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

ความรวดเร็วในการให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆ

เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2547 เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานให้ทุกหน่วยงานของรัฐ ให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆ แก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว โดยกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ กำหนดแนวทางให้ถือปฏิบัติในการให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆ เมื่อประชาชนขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

- (1) กรณีที่ประชาชนขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่พร้อมจะจัดหาให้ได้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หรือภายในวันที่รับคำขอ
- (2) กรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีเป็นจำนวนมาก หรือไม่สมารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน 15 วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย
- (3) กรณีที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ จะต้องแจ้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมเหตุผลให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับคำขอ

ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.

ประชาชนขอตรวจดูหรือขอข้อมูลข่าวสารของ กพร.

เจ้าหน้าที่ตรวจดูว่ามีข้อมูลข่าวสารนั้นๆ อยู่ใน “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.” หรือไม่

ถ้ามี

ช่วยเหลือ / แนะนำ / ค้นหาจาก
ดัชนีข้อมูลข่าวสารที่เก็บ
ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
หรือที่แยกเก็บไว้ต่างหาก

ถ้าสงสัยว่าเป็นบุคคลต่างด้าว*
สามารถขอข้อมูลหลักฐาน
เจ้าหน้าที่อาจไม่ให้บริการก็ได้

ถ่ายสำเนา
(ค่าบริการตามที่กำหนด)

รับรองสำเนาถูกต้อง
(ค่าบริการตามที่กำหนด)

ถ้าไม่มี

ข้อมูลข่าวสารอยู่ในความ
ครอบครองของ กพร.

ให้กรอกแบบฟอร์มคำขอ

ให้ความช่วยเหลือในการกรอก
แบบฟอร์มหรือเจ้าหน้าที่กรอกเอง
(ขอรายละเอียด ชื่อ ที่อยู่ ที่ติดต่อ)

ถ้าสงสัยว่าเป็นบุคคลต่างด้าว*
สามารถขอข้อมูลหลักฐาน
เจ้าหน้าที่อาจไม่ให้บริการก็ได้

ส่งผู้รับผิดชอบพิจารณาว่า
จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ
ได้หรือไม่

ติดต่อนัดหมายมาฟังผลคำขอ

ถ่ายสำเนา
(ค่าบริการตามที่กำหนด)

รับรองสำเนาถูกต้อง
(ค่าบริการตามที่กำหนด)

ข้อมูลข่าวสารอยู่ใน
ความครอบครอง
ของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น

ให้คำแนะนำ เพื่อไปติดต่อ
หน่วยงานของรัฐที่ครอบครอง
หรือควบคุมดูแลข้อมูล
ข่าวสารนั้น โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียม
รับคำขอนั้น แล้วส่งให้หน่วยงาน
ของรัฐที่ครอบครองข้อมูล
ข่าวสารนั้นต่อไป

หมายเหตุ :

*ในการนี้ที่สงสัยว่า เป็นคน
ต่างด้าวมาขอรับบริการข้อมูล
ข่าวสาร เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์
ข้อมูลข่าวสารมีสิทธิขอตัวบัตร
ประชาชนของผู้ที่เจ้าหน้าที่สงสัย
ว่าจะเป็นคนต่างด้าว ถ้าเป็นคน
ต่างด้าวจะไม่ให้บริการก็ได้ แต่
เจ้าหน้าที่จะขอให้ประชาชนแสดง
บัตรประจำตัวประชาชนโดย
ฟรีเพื่อ หรือไม่เช่นนั้นสงสัยไม่ได้
เพราะเป็นการสร้างภาระให้กับ
ประชาชนเกินควร

6 ช่องทาง ในการขอข้อมูลข่าวสารของ นพร.

1 ตรวจสอบดูข้อมูลข่าวสารได้เองโดยสะดวก ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ นพร.

ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในวันและเวลาราชการ

โดยส่วนกลาง ตั้งอยู่ ณ บริเวณชั้น 1 ตึกกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

สำหรับส่วนภูมิภาค ตั้งอยู่ในสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 จังหวัดสงขลา เขต 2 จังหวัดอุดรธานี เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์ (ภาคใต้) จังหวัดภูเก็ต

2 สืบค้นข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ นพร. ออนไลน์” ที่ <http://info.dpim.go.th> หรือทางเว็บไซต์ของกรมฯ ที่ www.dpim.go.th

3 สอบถามทางโทรศัพท์ หมายเลข 0 2202 3567

4 ขอข้อมูลผ่านทางโทรสาร หมายเลข 0 2644 8746

5 ขอข้อมูลผ่านทางอีเมลที่ pr@dpim.go.th

6 ขอข้อมูลข่าวสารทางไปรษณีย์ ใต้ที่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ นพร.

75/10 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

พลการปฏิบัติราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงมุ่งเน้นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ของกรมฯ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเผยแพร่สิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้กับประชาชนได้รับทราบ เพื่อให้สามารถใช้สิทธิในการตรวจสอบการดำเนินงานของส่วนราชการได้อย่างถูกต้อง

และตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ดังกล่าว กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้จัดตั้ง **“ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร.”** ขึ้น เพื่อเป็นสถานที่รวบรวมข้อมูลข่าวสารของกรมฯ ตามมาตรา 9 ไว้ให้ประชาชนเข้าค้นหาและตรวจดูได้เองโดยสะดวก นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่กำหนดให้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (ตามมาตรา 7) และจัดให้มีบริการรับยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเป็นการเฉพาะราย (ตามมาตรา 11) สำหรับประชาชนที่มีความประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของกรมฯ รวมทั้งจัดให้มีข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ของกรมฯ ไว้ให้บริการแก่ประชาชนด้วย

ในปีงบประมาณ 2550 (ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 - กันยายน 2550) มีบุคลากรของกรมฯ บุคลากรจากหน่วยงานราชการอื่นๆ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และประชาชนขอรับบริการด้านข้อมูลข่าวสารของกรมฯ จำนวน 210 คน โดยข้อมูลข่าวสารที่ขอรับบริการมากเป็น 5 อันดับแรก คือ (1) โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของกรมฯ (2) พระราชบัญญัติแร่ (3) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงาน (4) รายงานการปฏิบัติงานประจำปีของกรมฯ และ (5) เอกสารทางวิชาการ เอกสารเผยแพร่ต่างๆ ของกรมฯ และเพื่อให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมฯ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นไปอย่างมีหลักการและเกิดผลเป็นรูปธรรม กรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อมูลข่าวสารของกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีรองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นประธานกรรมการ และจัดให้มีการฝึกอบรมและกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ดังกล่าวให้แก่ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกรมฯ รวมทั้งผู้ที่เข้ามาติดต่อราชการกับกรมฯ และประชาชนทั่วไป

นอกจากนี้ ยังได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนรับทราบถึงสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของ กพร. ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น แผ่นพับ จุลสาร กพร. เอกสารเผยแพร่ โปสเตอร์ เว็บไซต์ “ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร. ออนไลน์” ที่ <http://info.dpim.go.th> และเว็บไซต์ของกรมฯ ที่ www.dpim.go.th เป็นต้น พร้อมทั้ง จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมฯ ผ่านทางช่องทางต่างๆ ซึ่งในปีงบประมาณ 2550 ที่ผ่านมา ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมฯ ที่ผ่านมามีความถูกต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โปร่งใส บุคคลภายนอกสามารถเข้ามารับรู้การดำเนินงานของกรมฯ ได้ และเจ้าหน้าที่ของกรมฯ ก็ยินดีให้บริการข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้เป็นอย่างดี

สิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ของประชาชน

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นกฎหมายที่มีขึ้นเพื่อรองรับ “สิทธิได้รู้” (right to know) ของประชาชน หรือสิทธิที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ และกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิของประชาชนไปพร้อมกัน โดยแนวคิดหลักของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ

1. **ให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ** โดยกำหนดข้อยกเว้นให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส อันเป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคมประชาธิปไตย

2. **รับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ** ที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ สิทธิในการขอคำปรึกษา สิทธิในการตรวจสอบข้อมูล สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ สิทธิในการขอสำเนาหรือสำเนาที่มีการรับรอง สิทธิในการได้รู้ถึงข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในการดำเนินการแทนผู้เยาว์ สิทธิในการร้องเรียน และสิทธิในการอุทธรณ์

3. **ข้อมูลข่าวสารของราชการเกือบทั้งหมด หรือส่วนใหญ่ สามารถเปิดเผยได้** ภายใต้หลักการที่ว่า **“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”** โดยข้อยกเว้นจะมีได้เฉพาะกรณีที่กฎหมายกำหนดว่าไม่ต้องเปิดเผยเท่านั้น

สิทธิของประชาชน

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดสิทธิของประชาชน ดังนี้

สิทธิของประชาชนในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ

1. สิทธิในการเข้าตรวจดู

สิทธิในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ ประชาชนสามารถทำได้ แม้ว่าจะไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารนั้น โดยกฎหมายได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจะต้องเตรียมข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามรายการที่กฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา 9 นำไปรวมไว้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ เช่น แผนงานโครงการและงบประมาณ สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะผูกขาดตัดตอน เป็นต้น

2. สิทธิในการขอสำเนาหรือการรับรองสำเนาถูกต้อง

เมื่อประชาชนได้ใช้สิทธิเข้าตรวจดูแล้ว หากสนใจข้อมูลข่าวสารของราชการในเรื่องใด ก็มีสิทธิที่จะขอสำเนา และขอให้การรับรองสำเนาถูกต้องจากหน่วยงานของรัฐในเรื่องนั้นได้

สิทธิของประชาชนที่จะยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามที่ตนเองประสงค์: รัฐหรือเพื่อนำไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รัฐหรือเพื่อการพิทักษ์สิทธิของตนเองหรือชุมชนหรือสังคม

1. ประชาชนมีสิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารได้ทุกเรื่อง

สิทธิในการยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารนี้ ถือว่าเป็นไปตามมาตรา 11 ของกฎหมาย ประชาชนมีสิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการได้ทุกเรื่อง โดยกฎหมายไม่ได้กำหนดข้อจำกัดหรือข้อห้ามว่าไม่ให้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารประเภทใดเรื่องใด และผู้ใช้สิทธิยื่นคำขอตามกฎหมายนี้ ก็ไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้ส่วนเสียเช่นเดียวกับสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร

2. ประชาชนได้ใช้สิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารโดยเขียนคำขอให้เข้าใจได้พอสมควรว่าขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดให้ในเวลาที่สมควร

กฎหมายได้บัญญัติรับรองสิทธิการขอข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ว่า ถ้าประชาชนได้เขียนคำขอให้เข้าใจได้พอสมควรว่าขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบ

จะต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนที่ยื่นคำขอในเวลาอันสมควรด้วยเช่นกัน โดยในปีงบประมาณ 2548 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) กรณีที่ประชาชนขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารนั้น หน่วยงานของรัฐมีข้อมูลพร้อมที่จะจัดหาให้ได้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หรือภายในวันที่รับคำขอ

(2) กรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีเป็นจำนวนมาก หรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน 15 วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย

(3) กรณีที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ จะต้องแจ้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมเหตุผลให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน 15 วันนับจากวันที่ได้รับคำขอ

3. การใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของประชาชนต้องไม่ขอบ่อยครั้งหรือขอจำนวนมาก โดยไม่มีเหตุอันสมควร

แม้ว่าสิทธิการยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเป็นของประชาชน ซึ่งกฎหมายรับรองให้เป็นสิทธิของคนทุกคนโดยไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ถ้าประชาชนยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งหรือขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุอันสมควร หน่วยงานของรัฐก็อาจใช้เหตุนี้เป็นเหตุผลที่จะไม่จัดข้อมูลข่าวสารให้ตามคำขอได้ แม้ว่ากฎหมายจะไม่บังคับให้ต้องแสดงเหตุผลในการขอ แต่หากมีการขอบ่อยครั้งหรือขอจำนวนมากก็ควรต้องระบุจุดประสงค์หรือเหตุผลในการขอไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม หากหน่วยงานของรัฐหวั่นเกรงเหตุผลว่าขอบ่อยครั้งหรือขอจำนวนมากโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ประชาชนก็ยังสามารถร้องเรียนมายังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้

4. สิทธิการยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารนี้หมายถึงการขอสำเนาและสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง

การใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร โดยการยื่นขอข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐ ผู้ที่ขอข้อมูลสามารถแสดงความประสงค์ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหรือสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องได้

สิทธิของประชาชนในการขอตรวจดูหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

สิทธิของประชาชนที่เกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล กฎหมายจำกัดโดยรับรองหรือคุ้มครองสิทธิไว้เฉพาะเมื่อเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ดังนี้

1. บุคคลมีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือเพื่อขอตรวจดูหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเอง (มาตรา 25 วรรคหนึ่ง)

เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งแห่งใดที่มีการรวบรวมข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลหนึ่งบุคคลใดไว้ เช่น ประวัติสุขภาพ ประวัติการทำงาน หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฐานะการเงิน เป็นต้น บุคคลผู้นั้นก็มีสิทธิตามกฎหมายที่จะขอตรวจดูหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้ของตนเองได้

คำว่า บุคคล ตามข้อนี้ก็คือ ประชาชนโดยทั่วไปนั่นเอง แต่เนื่องจากกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ให้สิทธิครอบคลุมไปถึงคนที่ไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยด้วย

2. บุคคลมีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือขอให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเพื่อขอให้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนที่เห็นว่าไม่ถูกต้องตามที่แท้จริงได้ (มาตรา 25 วรรคสาม)

หากตรวจดูข้อมูลข่าวสารแล้วพบว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนของตนเองส่วนหนึ่งส่วนใดที่ไม่ถูกต้องก็สามารถที่จะยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขได้ ถ้าหน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ผู้ที่ยื่นคำขอก็มีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสาร

3. กรณีที่เจ้าของข้อมูลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้ว กฎหมายกำหนดให้บุคคลตามที่กฎกระทรวงกำหนดใช้สิทธิในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การขอตรวจสอบและการขอให้มีการแก้ไขแทนได้ (มาตรา 25 วรรคห้า)

เช่น ในกรณีที่ผู้ถึงแก่กรรมและไม่ได้ทำพินัยกรรมไว้ ให้บุคคลที่กฎหมายกำหนดตามลำดับต่อไปนี้ใช้สิทธิแทน

- (1) บุตรชอบด้วยกฎหมาย
- (2) คู่สมรส
- (3) บิดาหรือมารดา
- (4) ผู้สืบสันดาน
- (5) พี่น้องร่วมบิดา มารดา

สิทธิของประชาชนที่จะได้รับความคุ้มครองมิให้มีการนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ หน่วยงานของรัฐเก็บรวบรวมไว้ไปใช้อย่างไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลมีจุดมุ่งหมายที่จะคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลมิให้ถูกเปิดเผยหรือถูกนำไปใช้อย่างไม่เหมาะสมหรือเป็นผลเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล ซึ่งโดยหลักแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น ในเรื่องนี้กฎหมายจึงกำหนดเป็นสิทธิของประชาชน ดังนี้

1. สิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลว่าจะนำข้อมูลไปใช้ในเรื่องใดหรือกรณีใด
2. สิทธิได้รับทราบว่าการขอข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐนั้น เป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับให้ต้องให้ข้อมูลหรือเป็นกรณีที่อาจให้ได้โดยความสมัครใจ
3. กรณีที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ไม่อยู่ในหลักข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา 24 หน่วยงานของรัฐจะต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน

สิทธิของประชาชนในการร้องเรียนหน่วยงานของรัฐกรณีไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

กรณีที่ประชาชนได้ใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการแล้ว หน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายก็ได้กำหนดให้ประชาชนใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนได้ ดังนี้

1. สิทธิร้องเรียนกรณีที่พบว่าหน่วยงานของรัฐไม่นำข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 ไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

กรณีที่พบว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งไม่มีการนำข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนดไว้ไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ประชาชนมีสิทธิที่จะร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ทั้งนี้ การกำหนดให้หน่วยงานมีการนำข้อมูลข่าวสารไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาก็เป็นหลักประกันได้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้ประชาชนจะสามารถได้รับรู้

2. สิทธิร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ

กรณีที่ไม่ใช้สิทธิขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนด (ตามมาตรา 9) แต่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐไม่ได้มีการจัดข้อมูลข่าวสารไว้ เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ โดยสะดวกหรือไม่จัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารให้ตามที่ขอ ประชาชนมีสิทธิที่จะร้องเรียนไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้

3. สิทธิร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการให้ตามคำขอ

กรณีที่ประชาชนผู้หนึ่งผู้ใดได้ใช้สิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเรื่องหนึ่งเรื่องใดจากหน่วยงานของรัฐแล้ว (ตามมาตรา 11) แต่หน่วยงานของรัฐนั้นเฉยไม่ดำเนินการให้หรือดำเนินการล่าช้า หรือเมื่อเห็นว่าจะไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

4. สิทธิร้องเรียนกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ประชาชนได้ยื่นคำขอไว้ แต่ผู้ขอไม่เชื่อว่าไม่มี

กรณีที่ประชาชนได้ไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐ และได้รับการปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ขอ หากผู้ขอไม่เชื่อว่าที่หน่วยงานตอบแจ้งนั้นเป็นความจริง ประชาชนผู้ขอข้อมูลก็มีสิทธิร้องเรียนไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ใช้อำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 33 เข้าดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงนี้ได้

สิทธิของประชาชนในการอุทธรณ์คำสั่งต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐ

กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการที่จะอุทธรณ์คำสั่งต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการใช้สิทธิของประชาชนตามกฎหมาย และให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยสิทธิอุทธรณ์ของประชาชนมีดังนี้

1. สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

กรณีที่ประชาชนได้ไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากหน่วยงานของรัฐแล้ว หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวได้มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ประชาชนได้ยื่นคำขอไว้ ผู้ที่ได้ยื่นคำขอนั้นมีสิทธิส่งเรื่องเพื่ออุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้ใหม่อีกครั้งก็ได้ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะพิจารณาว่า การที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่เปิดเผยนั้นเป็นดุลพินิจที่เหมาะสมถูกต้องหรือไม่ หากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เห็นว่าเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง ก็จะมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนที่ยื่นคำขอไว้ แต่หากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายสนับสนุนอย่างชัดเจนให้สมควรที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในขณะนั้น ก็อาจมีมติเห็นชอบกับคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ

2. สิทธิอุทธรณ์กรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่รับฟังคำคัดค้านมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

กรณีที่ผู้ไปขอข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งและหน่วยงานแห่งนั้นเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ขอนี้หากเปิดเผยแล้วอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่ง จึงแจ้งให้ผู้ยื่นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 15 วัน เมื่อผู้นั้นหมายถึงบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลได้แจ้งคำคัดค้านให้กับหน่วยงานทราบแล้วภายในกำหนดเวลา แต่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่รับฟังคำคัดค้าน โดยแจ้งให้บุคคลผู้นั้นทราบว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีเช่นนี้กฎหมายบัญญัติให้บุคคลผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์หน่วยงานของรัฐที่ไม่รับฟังคำคัดค้านได้ โดยอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน 15 วัน นับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของหน่วยงานของรัฐ

3. สิทธิอุทธรณ์กรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องของตน

กรณีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งตรวจพบว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนที่หน่วยงานของรัฐได้รวบรวมเก็บไว้มีข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้องอยู่ด้วย จึงได้มีคำขอให้หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นดำเนินการแก้ไข แต่หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นไม่แก้ไขให้ตามที่มีคำขอ กรณีนี้กฎหมายได้บัญญัติให้ผู้ที่ยื่นคำขอแก้ไขมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสาร

สรุปสาระสำคัญ

ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
หลักการและ เจตนารมณ์ ของกฎหมาย	เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการโดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	
การประกาศกฎหมาย ข้อมูลข่าวสาร ในราชกิจจานุเบกษา	เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2540 เล่ม 114 ตอนที่ 46 ก	ผู้รับสนองพระบรม ราชโองการ พลเอก ชวลิต ยังใหญ่ทร นายกรัฐมนตรี
วันบังคับใช้กฎหมาย ข้อมูลข่าวสาร	วันที่ 9 ธันวาคม 2540	ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
คำนิยาม “ข้อมูลข่าวสาร”	หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้ โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และ ไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นพับ ภาพวาด ภาพถ่าย फिल्म การบันทึกภาพ หรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่น ที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้	มาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ
“ข้อมูลข่าวสาร ของราชการ”	หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับเอกชน	
“หน่วยงานของรัฐ”	หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัด รัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณา พิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง	ส่วนกลาง - กระทรวง, ทบวง, กรม ส่วนภูมิภาค - จังหวัด, อำเภอ ส่วนท้องถิ่น - เทศบาล - อบจ. - อบต. - กทม. - เมืองพัทยา
“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล”	หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว ของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อ ของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่น	

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	ที่ทำให้รู้ตัวผู้ขึ้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรม แล้วด้วย	
องค์กรตามกฎหมาย 1. คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสาร ของราชการ	องค์ประกอบ : ประกอบด้วยรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรี มอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรอง แห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานและผู้ทรงคุณวุฒิ อื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก เก้าคนเป็นกรรมการ วาระหน้าที่ : (1) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐใน การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงาน ของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้ รับคำขอ (3) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการ ออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตาม พระราชบัญญัตินี้ (4) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตาม มาตรา 13	มาตรา 27 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ องค์ประกอบ จำนวน 23 คน - รมต. ที่ นรม. มอบหมาย - กรรมการโดยตำแหน่ง 13 คน - กรรมการแต่งตั้ง 9 คน (ผู้ทรงคุณวุฒิ) : อยู่ในวาระ 3 ปี

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	(5) จัดทำรายการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (7) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย	
2. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	องค์ประกอบ : ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ อำนาจหน้าที่ : พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25 คำวินิจฉัย : คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใด ตามที่เห็นสมควรก็ได้	มาตรา 35 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ คณะหนึ่งต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน อยู่ในวาระ 3 ปี
3. สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	องค์กร : ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หน้าที่ : (1) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	มาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ กำหนดให้เป็นหน่วยงานระดับกอง

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและผู้ที่เกี่ยวข้อง
	(2) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และ (3) ให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้	
สิทธิตามกฎหมาย 1. สิทธิได้รู้ 1.1 สิทธิได้รู้ ตามมาตรา 7	หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (1) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน (2) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน (3) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ (4) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้ขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง (5) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขยายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร	มาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชน มีสิทธิตรวจดู หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ 1. นำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา 2. จัดพิมพ์เผยแพร่เพื่อจำหน่ายแจก
1.2 สิทธิตรวจดู ตามมาตรา 9	ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชน ใช้สิทธิตรวจดูเอง

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	(1) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว (2) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ ในราชกิจจานุเบกษามาตรา 7 (4) (3) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของปีที่กำลังดำเนินการ (4) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน (5) สิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงถึงตามมาตรา 7 วรรคสอง (6) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ (7) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย (8) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดตอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น	หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ 1. จัดสถานที่ ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา 2. นำข้อมูลข่าวสารมาตั้งแสดงในสถานที่ตาม 1 3. จัดทำดัชนีสำหรับค้นหา 4. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเข้าตรวจดู

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
1.3 สิทธิขอดู ตามมาตรา 11	นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้า ตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้า ตามมาตรา 26 แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสาร อื่นใดของราชการและใช้สิทธิโดยการยื่นคำขอของผู้นั้น ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูล ข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควรเว้นแต่ ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอัน สมควร ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบงกช ง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้ หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหา ให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วใน ภาพที่พร้อมจะให้ก็ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดหาวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการ แปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ใน ระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือ ระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้า หน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ข้อนั้นมิใช่การแสวงหา ผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อปกป้อง สิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้น ให้ได้ บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของ	มาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชน ใช้สิทธิโดยการยื่นคำขอ หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ 1. บริการ อำนวย ความสะดวก 2. พัฒนาระบบจัดเก็บ เอกสาร 3. จำแนกประเภท ข้อมูลข่าวสาร 4. จัดหาข้อมูลให้ตาม คำขอ 5. คัดสำเนาและรับรอง สำเนา

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	รัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้ขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว ให้นำความในมาตรา 9 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม	
1.4 สิทธิได้รับ สำเนาและขอให้รับรอง สำเนาถูกต้อง	บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ในการที่สมควร หน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ในการนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมิกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น	มาตรา 9 และ 11 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชน ใช้สิทธิของสำเนา หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ 1. คัดสำเนาและรับรองสำเนา 2. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
2. สิทธิคัดค้าน การเปิดเผย	มาตรา 17 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใด อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ	มาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชนทั่วไป ยื่นคำขออุทธรณ์ ประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย คัดค้าน - ใช้สิทธิคัดค้านพร้อมแสดงเหตุผล - ให้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ พู่ที่ संब้อง
	ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 18 หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้แล้วแต่กรณี	หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ 1. แจ้งผู้มีส่วนได้เสียคัดค้าน 2. พิจารณาคำคัดค้าน
3. สิทธิร้องเรียน	มาตรา 13 ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่ามันไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควรผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25 ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน	มาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชน ใช้สิทธิร้องเรียน หน่วยงานของรัฐ - มีพฤติกรรมการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กนส.* - มีหน้าที่พิจารณาคำร้องเรียน กนส. - ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 วัน
4. สิทธิอุทธรณ์	มาตรา 18 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15	มาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ มาตรา 25 วรรคสี่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้	ประชาชน - ให้สิทธิอุทธรณ์ได้ 3 กรณี หน่วยงานของรัฐ - มีคำสั่งปฏิเสธ ไม่เปิดเผย/ไม่รับฟังคำคัดค้าน/ไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล กพร. - รับคำอุทธรณ์ - พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ให้กรรมการวินิจฉัยฯ กวล.* - พิจารณาคำอุทธรณ์
5. สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน	มาตรา 25 ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนและเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา 9 วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุผลอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูล	มาตรา 25 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชนเจ้าของข้อมูล - ใช้สิทธิขอ - ขอให้แก้ไข ประชาชนอื่น จะขอได้ต้องได้รับหนังสือยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ 1. เปิดเผยแก่เจ้าของ

สาระสำคัญ	รายละเอียด	บทบัญญัติและ ผู้ที่เกี่ยวข้อง
	ข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวและแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า	ข้อมูล 2. แก้ไข/หมายเหตุ ตามคำร้องขอเจ้าของ ข้อมูล 3. จัดระบบคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล
สิทธิการแทนผู้เยาว์	ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรานี้ แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ เจ้าของข้อมูลไม่ถึงแก่กรรมแล้วได้	

หมายเหตุ	* กขร. หมายถึง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ กวณ. หมายถึง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
----------	---

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. (2547).

**สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. 2540.** กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. (2548).

**คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540 ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ.** กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์.

เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่ www.oic.go.th

ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

ความคิดเห็น.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

โปรดส่งความคิดเห็นของท่านได้ที่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กพร. โทรสาร 0 2644 8746
หรือทางไปรษณีย์...ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กพร. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กพร.

ณ ส่วนกลาง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3567 โทรสาร 0 2644 8746

ณ ส่วนภูมิภาค

ภาคเหนือ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 3 (เชียงใหม่)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50202
โทรศัพท์ 0 5322 1385 โทรสาร 0 5322 5184

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 2 (อุดรธานี)
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 ถนนมิตรภาพ ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41330
โทรศัพท์ 0 4229 5358 โทรสาร 0 4229 5004

ภาคใต้

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 1 (สงขลา)
133 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
โทรศัพท์ 0 7431 1412 โทรสาร 0 7422 2189
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์ (ภาคใต้)
ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
โทรศัพท์ 0 7621 2250 โทรสาร 0 7621 0685

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ชั้น 1 ตึกกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 3567 โทรสาร 0 2644 8746

<http://info.dpim.go.th> e-mail: pr@dpim.go.th